

fecunds components DAN- i -MAR-/MIR. És la base que dóna compte millor de la -mm- doble de la menció més antiga (simplificada ja en les posteriors; d'ací també el NP *Damirus* dels vells documents portuguesos (M-Lübke, *Altportug PNN* I, 69), no ve de DAGAMIR, com voldria Aebischer (*Top.* 14), que toparia amb gros entrebanc fonètic. Cf. altres NPP en -mir i en -ma de fonts catalanes en Aebischer, *Onom.* §§ 23 i 24.

Observem que *Vilademires* ha estat sempre un escampall de masos amb parròquia, sense nucli compacte, d'on la forma femenina plural VILLAS DANIMIRAS.

VILADOT

Mas antic i important, en el Solsonès, entre *Llobera*, *Olius* i *El Miracle*. Ara se sent *Cal Viladot*, amb «Cal» afegit recent, a *Llobera* (XLVI, 131.50).

MENC. ANT. 1074: *Villa Otoni* citat junt amb *Olius* en un doc. llegit a l'Arx. Sols. on només la primera o era un poc distinta (potser *Atoni*). És el mateix NP en què ha predominat la forma *Ot*, que és la del nominatiu germ. OTO, corresponent a la compl. OTONE (la de 1074); 1530: Francesc *Viladot* de Castellvell, prop de la Vila de Sols., feia un donatiu a Sta. Maria del Miracle (Baraut, *El Miracle*, p. 34).

VILADRIC

Mas antic del Solsonès, entre Pinell, Clarà i *Olius*. Oit *biladrik* a Pinell (atribuint-lo a Clarà, XLVI, 122.25, 26); Cal *Viladric* digueren a *Olius* (XLVI, 115.22), *Viladrics* a Brics. El cogn. *Viladric* s'ha estès bastant: recordem el del pintor *Viladric*, de Fraga, tan notable. Format amb el NP germ. AGRİK (Först. 157), en les formes *Adtric* des del S. v (dos bisbes lusitans), *Aderic*, *Adaric* a França (*Polypt. Irminonis*). Però sobre el concret NP germànic que hi entra inspira dubte el fet de no tenir documentació antiga d'aquest NL, i més l'absència de proves de l'existència d'aquest NP entre els que ens són coneguts en català ni a l'E. Mj. Sabem, en canvi, que ho fou *Eldric* i les seves variants, provinents de HILDERIC (Först. 834), format mb el prolífic HILD-: 910, *Hildericus*; 920, *Eldericus*; 1031, *Eldericus*, en fonts barcelonesses (Mas, *N.H.Bna* IV, 26, 30, 172).

Ara bé, d'aquest NP amb -LD- prové clarament un altre NL, que tenim ben documentat des d'antic a l'Alta Ribagorça. Sembla haver estat el nom d'un castell al peu del Turbó potser també d'una de les Viles del Turbó. El cens de 1495 dóna aquest nom a les Viles mateixes: *Villas de Balsadrich*; 1680: «Juan de Bardaxí, Señor del lugar de Villanova, y de las *Vilas del Turbón* su castillo, y del lugar de *Visaldrich*» (Mo-

ner, *Bibl. Escr. Ribg.*, 303). En la seva monografia sobre el Señorío de Conca i el llinatge de llurs senyors, troba el 1554: «J. de Bardaxí Sr. del Castillo y lugar de *Visaldrich*» (fundant-se també en Moner). Com hem vist als art. *Visalibons*, *Visalracons* i *Visa* II la -LL- de VILLA apareix en aquesta zona mudada en -z- avui -s- apitxada (V. E.T.C. I, 133).

El *Visaldrich* ribagorçà està, doncs, per **Viladric*, però és d'aquest també que deu sortir *Viladric* perdent-se la 2ª l per dissimilació.

VILADROVER

15 Llogaret agre. al Brull, entre Vic i el Montseny.

MENC. ANT. 929: «Seva---ad *Biladtruvari*» (bis) (*Dipl.Cat.Vic*, 123, § 143). Del NP germ. ADRUWARI, molt difós en les fonts catalanes i hispàniques: *Adriario*, -us, aa. 955, 965, 981 (Mas, *N.H.Bna.*, IV, 47, 66, 86; Aeb., *Onom.*, *Top.* 25; M-Lübke, *Altport PNN*, 6). D'aquí també *Caladroar* entre Conflent- Fenolledès, te. Bellestar (Ponsich, *Top.* 170).

VILAFRESER

Llogaret del Gironès, pocs k. al S. de Bàscara, agre. a Vilademuls.

PRON. *bilafrazé* a Bàscara (Casac. 1920) i 1964, a Cervià, i en el poblet mateix (XIV, 5, XLIV, 163).

MENC. ANT. butlla de Benet VIII per al mon. de Banyoles: «---in Puçalz ---in *Villa Frader* et in ipsos term.---*Lendenago* ---*Tomedo* ---*Mediniano* ---» (*MarcaH.* c. 100.18); 1051-58: «Sti. Saturnini de *Villafreder*» (*BABL* III, 329; Mons. XVIII, 38); 1060: Bern. Onofredi de *Villafreder* (*Cart. St. Cu.* II, 291); 1098: *Villafreder* (*BABL* III, 553); 1214, 1234, 1245, 1284: *Villafredarius* (*Esp. Sagr.* XLIV, 260; Vill., *Vi. Li.* XIII, 319; *Esp. Sagr.* XLIV, 271, 290); 1359: *Vilafreser*, -*fraser* (*CoDoACA* XII, 99, 106); 1691: *Vilafredario* (Mons. XVIII, 38).

Amb el NP. *Frezer* 1086 (Mas, *NHBna.* v, 86) del germ. FRIDHARI (Först. 534) de la fecunda arrel FRIÐU-.

VILAGELANS

Te. Granollers de la Plana de Vic, prop de Manlleu. Castell de *Vilagilans* prop de Roda (mapa Brosa de St. Julià de Vilatorrada).

MENC. 948: *Villa Agelane* (*Dipl.Cat.Vic*, 211, § 250); 1149: Petrus de *Vilagelans* dóna un lloc de Manlleu (Albon, *Cart du temple* p. 313); 1188: Bernat de *Vilagelans* (MiretS., *Templ.* 164); 1200: Bernardi de *Vilagelans* (*MarcaH.*, 1359); 1240: P. de *Vilagelans* (CCandi, *Mi.Hi.Ca.* II, 455); 1271: Elicsendis de